

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING

Ny blankettlag om skattetillägg och förseningsränta

1995-96

nr 11

FÖRSLAG

Landskapsstyrelsen föreslår att lagtinget antar en blankettlag om skattetillägg och förseningsränta. Samtidigt upphävs den gällande blankettlagen om dröjsmålsränta och restavgift.

Den huvudsakliga förändringen gentemot gällande lagstiftning är att beräkningsgrunderna för olika skatteslag förenhetligas samt att räntepåföljderna vid korta betalningsdröjsmål blir lindrigare.

MOTIVERING

1. Gällande bestämmelser

1.1. Tillämpning av rikslagen

I landskapet tillämpas en blankettlag om tillämpning i landskapet Åland av lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt (11/77). Blankettlagen tillämpas inom landskapet då det gäller försummelse att inom utsatt tid erlægga kommunalskatt eller skogsvårdsavgift eller förskott därpå. I riket har lagen om dröjsmålsränta upphävts och ersatts med ny lagstiftning. Om man i landskapet vill ha enhetliga regler vid både stats- och kommunalbeskattningen, krävs att en ny blankettlag som motsvarar nu gällande rikslagstiftning antas.

1.2. Den gällande lagstiftningens innehåll

I dag tillämpas vid beräkning av dröjsmålsränta och restavgift på skatt ett system som baserar sig på kalendermånader och hela markbelopp. När skatter som skall betalas på eget initiativ betalas för sent uppbärs ett skattetillägg om en mark per varje fullt belopp av etthundra mark för varje påbörjad kalendermånad.

Då det gäller debiterade skatter, d.v.s skatter som skall uppbäras efter det att beskattningen verkställts, uppbärs vid försenad betalning en dröjsmålsränta om en mark per varje fullt belopp av etthundra mark för varje påbörjad kalendermånad, dock minst fyra mark. Dessutom uppbärs på förskottsskatt som inte betalats under förfallomånaden eller därpå följande kalendermånad en restavgift som är hälften av dröjsmålsräntans belopp. Restavgiften uppbärs för högst sex månader.

Det gällande systemet avviker från det beräkningssätt som allmänt används vid beräkning av ränta. Det system som allmänt används baserar sig på en årlig räntesats.

Nuvarande beräkningssystem leder till oskäligt stränga påföljder vid korta förseningar. Dessutom antas det att nuvarande system leder till att skatterna flyter in långsammare, eftersom benägenheten att betala försenad skatt i slutet av en kalendermånad torde öka då förseningsavgiften är densamma oberoende av när i kalendermånaden avgiften betalas. Ett annat missförhållande är att dröjsmålspåföljderna sjunker avsevärt om betalningen fördröjs väsentligt, d.v.s mer än sex månader.

2. Ny rikslagstiftning

I riket har antagits en ny lag om skattetillägg och förseningsränta (1556/95). Denna lag ersätter stadgandena i olika skattelagar om storleken på och beräkningssättet för skattetillägg och ränta som motsvarar dröjsmålsränta. Det huvudsakliga syftet med den nya lagen är att åstadkomma enhetliga beräkningsgrunder för olika skatteslag samt att ändra beräkningsgrunderna så att räntepåföljderna vid korta betalningsdröjsmål blir rimligare.

Benämningen skattetillägg bibehålls, medan begreppen dröjsmålsränta och restavgift ersätts med begreppet förseningsränta.

Ett beräkningssystem baserat på en årlig räntesats införs. Räntesatsen motsvarar Finlands Banks referensränta för dröjsmålsräntan förhöjd med nio procentenheter. Om skatter som skall betalas på eget initiativ betalas för sent uppbärs således ett *skattetillägg* som motsvarar Finlands Banks referensränta förhöjd med nio procentenheter. Dock uppbärs alltid minst 20 mark. Om debiterad skatt betalas för sent uppbärs en *förseningsränta* som motsvarar Finlands Banks referensränta för dröjsmålsräntan förhöjd med nio procentenheter. Dock uppbärs alltid minst 20 mark.

Det nya beräkningssystemet är uppbyggt så, att den skattskyldige endast betalar dröjsmålsräntepåföljder för de dagar för vilka betalningen av skatten fördröjts.

3. Landskapsstyrelsens förslag

Lagstiftningsbehörigheten inom skatterätten är delad mellan riket och landskapet så, att landskapet har lagstiftningsbehörighet då det gäller bl.a kommunalbeskattning. Också kommunalbeskattningen i landskapet verkställs dock av en statlig myndighet.

Landskapsstyrelsen föreslår att den gamla blankettlagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt ersätts med en ny blankettlag, genom vilken lagen om skattetillägg och förseningsränta görs tillämplig även vid kommunalbeskattningen i landskapet.

4. Förslagets verkningar

Förslagets ekonomiska verkningar är svåra att förutsäga, eftersom man inte vet vilka effekter förslaget har på hur dröjsmålsavgifterna inflyter. Det är även svårt att bedöma vilka effekter ändringen av beloppet av och beräkningssättet för skattetillägg och förseningsränta har.

För enskilda innebär förslaget att man betalar förseningsränta i proportion till hur

stort betalningsdröjsmålet är. Förslaget medför att påföljden blir lindrigare vid kortare betalningsdröjsmål jämfört med tidigare lagstiftning.

Eftersom uträknandet av dröjsmålsavgifterna förenklas kommer en mindre administrativ insats att krävas.

Landskapsstyrelsen föreslår att lagtinget antar följande lag.

L A N D S K A P S L A G**om tillämpning i landskapet Åland av lagen om skattetillägg och förseningsränta**

I enlighet med lagtingets beslut stadgas:

1 §

Vid försummelse att inom utsatt tid erlägga kommunalskatt eller skogsvårdsavgift eller förskott därpå skall, med i denna lag angivna avvikelser, lagen den 18 december om skattetillägg och förseningsränta (FFS 1556/95) äga tillämpning i landskapet Åland.

Om den i 1 mom. nämnda lagen ändras skall ändringarna tillämpas i landskapet från den tidpunkt då de träder i kraft i riket, såvitt inte annat följer av bestämmelserna i denna lag.

2 §

Hänvisas i den i 1 § nämnda lagen till bestämmelser i rikslagstiftningen, vilka äger motsvarighet i landskapslagstiftningen skall hänvisningarna anses avse bestämmelserna i landskapslagstiftningen.

3 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

4 §

Denna lag träder i kraft den

Genom denna lag upphävs landskapslagen om tillämpning i landskapet Åland av lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt (11/77).

Mariehamn den 20 februari 1996

L a n t r å d

Roger Jansson

Föredragande ledamot

Roger Nordlund

Nr 1556

Lag

om skattetillägg och förseningsränta

GIVEN i Helsingfors den 18 december 1995

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §

Tillämpningsområde

Vid försummelse att inom utsatt tid betala skatt som avses i 1 § lagen om skatteuppbörd (611/78) och som skall betalas till stat, kommun, församling eller folkpensionsanstalten beräknas skattetillägg och förseningsränta på skatt enligt denna lag. Denna lag tillämpas också på andra skatter som skall betalas till stat och kommun och på prestationer som kan jämföras med skatter.

Denna lag tillämpas på påföljderna av försummad eller fördröjd skattebetalning om inte något annat stadgas i lag.

2 §

Skattetillägg

Om skatt, som skall betalas på eget initiativ, lämnats obetald eller om betalningen fördröjts samt i samband med verkställandet av efterbeskattning beräknas ett skattetillägg på skatten. Skattetillägget motsvarar den av Finlands Bank årligen fastställda, med nio procentenheter förhöjda referensräntan för dröjsmålsräntan, dock minst 20 mark. Skattetillägget beräknas på skatt i hela mark så att den del som överstiger hela mark inte beaktas.

Med skatt som skall betalas på eget initiativ avses skatt eller avgift som den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten är skyldig att själv beräkna och på den lagstadgade betalningsdagen betala till länsskatteverket eller annan myndighet som uppbär skatt.

RP 112/95
StaUB 31/95
RSv 104/95

3 §

Beräkning av skattetillägg

Skattetillägget beräknas från dagen efter den sista lagstadgade betalningsdagen för skatten till betalningsdagen, sistnämnda dag medräknad.

Om skatt som lämnats obetald debiteras, beräknas skattetillägget dock till den förfalldag som sätts ut för skatten, sistnämnda dag medräknad.

I samband med verkställande av efterbeskattning av andra skatter än sådana som skall betalas på eget initiativ beräknas skattetillägget från ingången av den tredje månad som följer på den månad då beskattningen slutförts till den förfalldag som satts ut för efterskatten.

4 §

Förseningsränta

På debiterad och obetald skatt som förfallit till betalning beräknas en förseningsränta, som motsvarar den av Finlands Bank årligen fastställda, med nio procentenheter förhöjda referensräntan för dröjsmålsräntan, dock minst 20 mark. Förseningsräntan uppbärs i hela mark så att den del som överstiger hela mark inte beaktas.

5 §

Beräkning av förseningsränta

Förseningsräntan beräknas från dagen efter den förfalldag som satts ut för skatten till

betalningsdagen, sistnämnda dag medräknad.

Om kvarskatt uppbärs hos den skattskyldige på grund av att förskott lämnats obetalt beräknas förseningsräntan på detta belopp till den dag skatten förfaller, nämnda dag medräknad. På delvis obetalda förskottsrate beräknas förseningsräntan från den dag delbetalning skett. Om förskott som debiterats vid uppbörd är större än den skatt som skall påföras uppbärs förseningsräntan på den del av förskottet som debiterats för mycket till den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen för samfunds och samfällda förmånens del och till sista dagen i mars det år som följer på skatteåret för andra skattskyldigas del.

Om skatt som lämnats obetald betalas genom delbetalningar, beräknas förseningsräntan särskilt för sig på varje obetalt belopp.

6 §

Återbäring av förseningsränta

Om skatt genom beslut av myndighet i ett annat ärende än ett skattelättnadsärende har sänkts eller avlyfts, skall den förseningsränta som uppkommit på det sänkta eller avlyfta beloppet återbäras.

7 §

Avstående från uppbörd av skattetillägg och förseningsränta

På skatteförhöjningar eller andra poster som fogas till skattekapitalet vid debitering av skatt uppbärs inte skattetillägg. På skattetillägg uppbärs inte förseningsränta.

Länsskatteverket eller annan myndighet som uppbär skatt skall lämna skattetillägg och förseningsränta helt eller delvis ouppburen, om betalningen av skatt har fördröjts på grund av någon myndighets förfarande. I beslut som fattats i ett dylikt ärende får ändring inte sökas genom besvär.

Finansministeriet kan bestämma att skattetillägg och förseningsränta inte skall uppbäras för den tid skattebetalning varit fördröjd på grund av hinder som inte berott på den betalningsskyldige.

8 §

Indrivning av skattetillägg och förseningsränta

Vid indrivning av skattetillägg och förse-

ningsränta i utsökningsväg iakttas lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61).

9 §

Redovisning av skattetillägg och förseningsränta till skattetagarna

Skattetillägg och förseningsränta skall redovisas till skattetagarna i samma förhållande som den skatt vars försenade eller försummade betalning föranlett uppbörden av skattetillägget eller förseningsräntan.

10 §

Skattetillägg och förseningsränta i inkomstbeskattningen

Skattetillägg och förseningsränta är inte skattepliktig inkomst i inkomstbeskattningen, inte heller avdragbar utgift.

11 §

Ändringssökande

Länsskatteverket eller annan myndighet som uppburit skatt återbär på ansökan skattetillägg och förseningsränta som uppburits felaktigt. Skattetillägg och förseningsränta som myndigheten annars konstaterar vara obefogade återbärs utan ansökan förutsatt att skattetillägget eller förseningsräntan inte skall användas till avkortning av skatteskuld enligt lagen om skatteuppbörd.

I beslut som fattats med stöd av 1 mom. får ändring sökas hos länsrätten genom besvär. Vid sökande av ändring iakttas lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (154/50).

I länsrättens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Härvid iakttas 70 och 71 §§ lagen om beskattningsförfarande (1558/95).

12 §

Närmare stadganden

Skattestyrelsen får meddela närmare föreskrifter om tillämpningen av lagen.

13 §

Ikraftträdande och övergångsstadganden

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996. Genom denna lag upphävs lagen den 13

februari 1976 om dröjsmålsränta och restavgift på skatt (145/76) jämte ändringar samt 37 § lagen om påförande av accis (1469/94).

Stadgandena om skattetillägg i denna lag tillämpas då den sista betalningsdagen för skatten infaller den dag lagen träder i kraft eller därefter. Om den sista betalningsdagen för skatten infaller innan lagen träder i kraft, tillämpas den lag som gällde innan denna lag trädde i kraft.

Stadgandena om förseningsränta i denna lag tillämpas på skatteskulder som är obetalda då denna lag träder i kraft. Förseningsränta på förskott som lämnats obetalt för skatteåret

1995 beräknas dock till slutet av den månad som föregått den månad då beskattningen slutförts. För den tid som föregår ikraftträdandet av denna lag uppbärs de dröjsmålspåföljder som avses i lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt.

På efterskatt som debiteras enligt beskattningsslagen (482/58), lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/90) eller fastighetsskattelagen (654/92) och som gäller skatteåret 1995 eller tidigare skatteår, uppbärs ränta som motsvarar dröjsmålsränta med iakttagande av de stadganden som gällde då denna lag trädde i kraft.

Helsingfors den 18 december 1995

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Arja Alho*

om
nings-

red-
blände
smade
llägget

är inte
ningen,

bet som
tilllägg
slutligt,
myndig-
de åter-
tillägget
das till
en om

om får
besvär,
en i
ärenden

genom
ten, om
besvär-
gen om

re före-

uten

1996,
den 13

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100